

rátság” szellemében megszerzett teljes magyar együttműködés révén – lehetővé váljék a német csapatok újbóli bevetése a szovjet fronton. Noha Veesenmayer jelentős előrehaladást ért el e célok érdekében, azt javasolta Ribbentropnak, hogy amíg nem lesznek teljes mértékben urai a helyzetnek, addig a csapatok maradjanak készülségben, minden eshetőségre felkészülve.⁶

Gondosan törekedett arra, hogy megőrizze a magyar függetlenség és nemzeti szuverenitás látszatát. Meggyőződése szerint ezek a célkitűzések úgy érhetőek el a legteljesebben, ha a kormányzó aláírásával és folyamatos együttműködésével a törvényesség látszatát kölcsönzi nekik. Elsősorban ezért vetette el Kaltenbrunner ajánlatát, hogy szintiszta nemzetiszocializmust vezessenek be Magyarországon. S az 1944. március 19. és október 15. közötti események, különösen azok, amelyek a zsidók megsemmisítésével voltak kapcsolatban, fájdalmasan igazolták Veesenmayer feltevésének igazát: a Birodalom érdekeinek jobban megfelelt, ha „együttműködnek Magyarországgal, mint ha ellene tesznek”, és mindenekelőtt ha „Horthyval és nem Horthy ellen” cselekszenek.

A „Horthyval” kifejezés természetesen azt jelentette, hogy a kormányzót, a magyar szuverenitás jelképét kíméletlenül kihasználják a Birodalom érdekében. Különösen kidomborodott ez a megszállásra mindjárt következő időszakban, amikor Veesenmayer minden erejét lekötötte egy „megfelelő” kormányzat alakítása. A quisling-kormány létrejötte után Veesenmayer inkább azon mesterkedett, hogy elszigetelje Horthyt a kormányzati ügyektől vári dolgozószobájában.⁷

Emiatt utasította vissza Veesenmayer a Nyilaskeresztes Párt vezére, Szálasi miniszterelnöki jelöltségét is. Szálasi késznek mutatkozott átvenni a hatalmat és mozgósítani a nemzetet a bolsevizmus elleni harcra, ha a „népakarat és az államfő” felhatalmazza erre. Pártja, amely többnyire alsó középosztálybeli és elégedetlen katonai elemekből állt, visszaszorult a megszállás után. A baloldali ellenzéki pártok feloszlata után új híveket szerzett a munkásosztályból.

Miután nem kapta meg a miniszterelnökséget, Szálasi a végül is megalkult Sztójay-kormányt azzal vádolta, hogy „nem nemzetiszocialista, átmeneti jelenség, amely a nemzet kívánsága és akarata ellenére jött létre”. Két nappal ez után a vád után, április 3-án Veesenmayer fogadta Szálasi. Noha megpróbálta meggyőzni Veesenmayert, hogy ő és mozgalma Hitler egyedüli igaz barátai, a teljhatalmú megbízott igen csalódott volt a találkozó után. Véleményét Ribbentropnak 1944. április 5-én írott jelentésében így összegezte: „Szálasi egészében csalódást keltett bennem. Szerintem nem őszinte, ügyes taktikus, szellemileg nem különösen kiemelkedő. A további fejlemények mutatják majd meg, mennyire tudom őt